

ψάχνω

ψάχνω, ρ. [<μσν. ψάχνω, από το έψαξα (έψαυσα), αόρ. του αρχ. ρ. ψάύω], ψάχνω. **1.** προσπαθώ να βρω κάποιον: «αυτός που ψάχνεις δεν έρχεται απ' αυτό το μπαράκι || ποιον είπες ότι ψάχνεις;». **2.** κάνω σωματική έρευνα σε κάποιον: «με ποιο δικαίωμα ψάχνεις τον άνθρωπο; || μόνο η αστυνομία μπορεί να ψάξει κάποιον». (Ακολουθούν 16 φρ.).

- άμα θέλεις να βρεις σπίτι, ψάξε για γείτονα, βλ. λ. [γείτονας](#).
- για κορόιδα ψάχνεις; ή για κορόιδο ψάχνεις; βλ. λ. [κορόιδο](#).
- έχουμε την αρκούδα και ψάχνουμε τα ίχνη της, βλ. λ. [αρκούδα](#).
- μην την ψάχνεις τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- μην το (την) ψάχνεις! μην ασχολείσαι, μην εξετάζεις κάτι για το οποίο δε θα μπορέσεις να βγάλεις νόημα: «όλοι προεκλογικά υπόσχονται τα μύρια όσα, κι όταν βγουν κάνουν εντελώς τα αντίθετα, γι' αυτό σου λέω μην την ψάχνεις!». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το άλλο.
- μην το ψάχνεις το πράγμα, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#).
- πώς την ψάχνεις τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- τι την ψάχνεις τώρα! βλ. φρ. μην το (την) ψάχνεις.
- τι ψάχνεις τώρα να βρεις! βλ. φρ. μην το (την) ψάχνεις(!).
- τον (την, το) ψάχνω, **α.** τον (την, το) μελετώ διεξοδικά, για να καταλάβω τι σόι άνθρωπος είναι: «όταν πρόκειται να προσλάβω κάποιον στη δουλειά μου τον ψάχνω πρώτα καλά, για να μην έχω έπειτα τραβήγματα». **β.** (για πράγματα) εξετάζω διεξοδικά κάτι, για να δω αν μειονεκτεί κάπου: «όταν πρόκειται ν' αγοράσω κάτι το ψάχνω καλά, για να μην έχω μετέπειτα δυσάρεστες εκπλήξεις».
- ψάχνω αφορμή, βλ. λ. [αφορμή](#).
- ψάχνω βελόνες στ' άχυρα, βλ. λ. βελόνι.
- ψάχνω με το κερί, βλ. λ. κερί.
- ψάχνω με το φανάρι, βλ. λ. [φανάρι](#).
- ψάχνω το πώς και το γιατί, βλ. λ. [πώς](#).
- ψάχνω ψύλλο στ' άχυρα ή ψάχνω ψύλλους στ' άχυρα, βλ. λ. [ψύλλος](#).